

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16Co/139/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1423206770
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Štíftová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1423206770.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Štíftovej a sudcov JUDr. Romana Majerského a Mgr. Daniely Drnákovej v spore žalobcu: V. W. Y., N.. X.X.XXXX, K. XXXX/XX, W., zastúpeného advokátom JUDr. Ondrejom Lučivanským, Štúrova 19, Košice, proti žalovaným: X/ Slovenská R. K., T. XX/A, A., J.: XX XXX XXX, zastúpený: Advokátska kancelária ŠKODLER & PARTNERS, s.r.o., Dobšinského 12, IČO: 47 238 232 X/ V. Q. Š., N.. X.X.XXXX, X. XXXX/XX, A., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava IV č. k. 29C/43/2023-99, zo dňa 13.11.2023 takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovaným 1/ a 2/ priznáva proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Žalovaným nárok na náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia doručenému súdu 12.10.2023 uviedol, že je prezidentom žalovanej 1/, táto funkcia mu vznikla 1.10.2021. Žalovaná 1/ je stavovská organizácia vykonávajúca pôsobnosť na území celej Slovenskej republiky, je právnická osoba zriadená v zmysle § 48 zákona č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „ZoPZS“). Vzťah medzi žalobcom a žalovanými je súkromnoprávny, preto vzťahy medzi nimi a spory z nich vyplývajúce je oprávnený riešiť všeobecný súd v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej len „C. s. p.“). Žalovaný 2/ predložil médiám tlačovú správu o tom, že na sneme žalovanej 1/ konanom dňa 6.10.2023 vo Zvolene bol žalobca odvolaný z funkcie prezidenta žalovanej 1/ z dôvodu, že sústavne a napriek upozorneniam mal prekračovať právomoci prezidenta žalovanej 1/, hrubo porušovať jej vnútorné predpisy a pri výkone svojej funkcie nerešpektoval rozhodnutia orgánov žalovanej 1/ (Rady a Prezídia). Súčasne s odvolaním žalobcu bol žalovaný 2/ poverený dočasným vedením žalovanej 1/, pričom žalovaný 2/ vydal pokyn, aby bol žalobca pozvaný na odovzdanie agendy dňa 11.10.2023 v priestoroch žalovanej 1/; žalovaný 2/ napriek výzve žalobcu tomuto nepredložil žiadne doklady, z ktorých by vyplývalo poverenie žalovaného 2/ konať za žalovanú 1/. Žalobca si nechal vypracovať právnu analýzu, v zmysle ktorej snem zvolaný na 10.00 hod dňa 6.10.2023 nebol zvolaný v súlade s vnútornými predpismi žalovanej 1/ a ZoPZS, a preto akékoľvek tam prijaté rozhodnutia, vrátane odvolania žalobcu z funkcie prezidenta žalovanej 1/ sú neplatné. Žalobca sa preto bude domáhať preskúmania a zrušenia uvedených uznesení, ale z dôvodu priamej hrozby vzniku škôd sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia. Podľa jeho názoru žalovaný 2/ uskutočňuje úkony v mene žalovanej 1/ v rozpore s jej záujmami a záujmami jej členov s cieľom zmeny právneho postavenia žalobcu ako riadne zvoleného prezidenta žalovanej 1/. Žalovaná 1/ je jediným akcionárom v obchodnej spoločnosti R., P.B., J.: XX XXX XXX, B. B. F. XX, XXX XX A., disponujúcej majetkom značnej hodnoty, čo vyplýva zo žalobcom predloženej účtovnej závierky uvedenej spoločnosti spracovanej k 31.12.2022,

v zmysle ktorej táto má aktíva vo výške 684.633 eur, z čoho financie na účtoch v bankách tvorili 430.668 eur. Žalobcovi je známe, že žalovaná 1/ doručila predsedovi predstavenstva uvedenej spoločnosti rozhodnutie zo dňa 6.10.2023, prijaté pri výkone pôsobnosti jediného akcionára a obsahujúce odvolanie predsedu predstavenstva a členov dozornej rady uvedenej spoločnosti a zároveň vymenovanie nových členov orgánov uvedenej spoločnosti. Aj toto rozhodnutie žalovanej 1/ ako jediného akcionára podpísal žalovaný 2/. Podľa žalobcu vzniknutá situácia vyžaduje okamžitú úpravu pomerov u žalovanej 1/ s cieľom zamedzenia hrozacej škody, ktorá vzniká z reálnej činnosti osvedčujúcej znaky protiprávneho konania žalovaného 2/ a ďalších osôb, ktoré poverili žalovaného 2/ zastupovaním žalovanej 1/ navonok. Žalobca preto navrhol, aby súd podľa § 325 C. s. p. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uloží žalovanému 2/ ako viceprezidentovi žalovanej 1/ povinnosť zdržať sa akýchkoľvek konaní voči tretím subjektom ako poverený štatutárny zástupca žalovanej 1/ až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Súčasne navrhol nariadiť neodkladné opatrenia v znení, že žalobca je oprávnený konať za žalovanú 1/ ako prezident žalovanej 1/ až do doby skončenia konania o vyslovenie neplatnosti uznesení, ktoré boli prijaté na mimoriadnom sneme žalovanej 1/ a Rade žalovanej 1/ (ďalej len „Rada“) o 10.00 hod. dňa 6.10.2023 v priestoroch S. C. M. V. D., pričom žalobca ďalej uvádzal demonštratívny výpočet oprávnení, ktorých priznania sa svojím návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal. Napokon navrhol, aby mu súd uložil povinnosť podať žalobu o preskúmanie a zrušenie platnosti uznesení prijatých na mimoriadnom sneme žalovanej 1/, ktorý zvolala Rada na čas 10.00 hod. dňa 6.10.2023 do priestorov S. C. M. V. D..

2. Žalobca návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 12.10.2023 doplnil podaním doručeným súdu 24.10.2023, ktorého prílohou bolo predbežné opatrenie kontrolného výboru žalovanej 1/ zo dňa 9.8.2023, vydané podľa § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, ktorým predmetný orgán žalovanej 1/ uložil žalovanému 2/ povinnosť, aby sa do právoplatného rozhodnutia vo veci samej zdržal konania zasahujúceho do výlučných kompetencií prezidenta žalovanej 1/, a to najmä, aby sa zdržal akýchkoľvek úkonov smerujúcich k zvolávaniu Prezídia alebo Rady, zasielania pozvánok na rokovania alebo organizovania elektronických hlasovaní týchto orgánov; vo zvyšku návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Podľa žalobcu uvedené predbežné opatrenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 5.9.2023; je pritom z neho zrejmé, že žalovaný 2/ dlhodobo zasahoval a zasahuje do výlučných kompetencií žalobcu. Žalobca v predmetnom podaní ďalej uviedol, že ani vydané predbežné opatrenie správanie žalovaného 2/ nezmenilo, jeho následkom bol zvolaný mimoriadny snem žalovanej 1/ na deň 6.10.2023 o 10.00 hod. v priestoroch S. C. M. D., na ktorom došlo v rozpore s internými predpismi a zákonom k odvolaniu žalobcu. Žalobca sa na žalovaným 2/ zvolanom mimoriadnom sneme zúčastnil, namietal, že mu má predsedieť, keďže ako prezident je tam prítomný, pričom žalovaný 2/ nie je preto osobou oprávnenou viesť rokovanie snemu. Žalobca taktiež vyzýval prítomných delegátov, aby sa zúčastnili na riadnom sneme žalovanej 1/, ktorý Rada zvolala na 13.00 hod. Z obsahu pripojenej notárskej zápisnice osvedčujúcej priebeh mimoriadneho XXXVIII. snemu žalovanej 1/ vyplýva, že na ňom došlo ku prijatiu uznesenia č. UmS 19/06/10/23, ktorým bol žalobca v tajnom hlasovaní odvolaný z funkcie prezidenta žalovanej 1/, uznesením č. UmS 20/06/10/23 uložil Rade vyhlásiť voľbu prezidenta žalovanej 1/ v termíne do 5.12.2023, uznesením č. UmS 21/06/10/23 uložil Rade ihneď po skončení snemu na svojom zasadnutí poveriť jedného viceprezidenta žalovanej 1/ zastupovaním prezidenta žalovanej 1/ do zvolenia prezidenta žalovanej 1/ a uznesením č. UmS 23/06/10/23 bola zvolaná mimoriadna Rada, ktorá sa uskutoční o 12.20 hod. dňa 6.10.2023. Žalobca v podaní ďalej uviedol, že zvolaniu mimoriadneho snemu žalovanej 1/ predchádzalo rokovanie Rady zo dňa 5.9.2023, o čom spísala V. N. D. zápisnicu. Počas uvedeného zasadnutia jej členka, V. M. požiadala o zmenu programu a prerokovanie bodu od V. C., ktorý zaslala v lehote 7 dní pred rokovaním Rady a členom Rady boli zaslané dňa 28.8.2023 ako doplnenie programu za bod 3 a pred bod 4, a tento predstavoval návrh na zvolanie mimoriadneho snemu žalovanej 1/ dňa 6.10.2023 o 10.00 hod. v S. C. M. D.. V. C. taktiež na uvedenom zasadnutí predložil listiny, ktorých obsahom bol návrh na zaradenie bodu o odvolaní žalobcu z funkcie prezidenta žalovanej 1/ na uvedenom rokovaní snemu. Žalobca počas zasadnutia Rady poukázal na to, že mimoriadny snem zvoláva 30 % všetkých členov žalovanej 1/, prezident žalovanej 1/ alebo Kontrolný výbor a keďže uvedené nie je splnené, nedal o tomto návrhu pre rozpor s internými predpismi hlasovať; následne došlo k ukončeniu hlasovania Rady. Po ukončení Rady sa zišli niektorí jej členovia a hlasovali o uzneseniach, vrátane uznesenia o zvolaní mimoriadneho snemu žalovanej 1/. Podľa žalobcu je zrejmé, že delegáti snemu žalovanej 1/ adresovali návrh nového bodu programu, ktorým má byť odvolanie žalobcu z funkcie prezidenta žalovanej 1/ namiesto Rade priamo snemu, ktorý nebol zvolaný v súlade s internými predpismi. Keďže žalobca ako prezident žalovanej 1/ zasadnutie Rady ukončil, nie je možné konštatovať, že by uznesenia, o ktorých následne bolo na

zasadnutí Rady hlasované, boli prijaté v súlade s vnútornými predpismi žalovanej 1/. Z uvedeného dôvodu podľa žalobcu aj snem žalovanej 1/ zvolaný pozvánkou podpísanou žalovaným 2/ dňa 8.9.2023, ktorý sa mal uskutočniť dňa 6.10.2023 o 10.00 hod. M. S. C. M. D., nebol zvolaný v súlade s internými predpismi žalovanej 1/ a ZoPZS, preto aj akékoľvek rozhodnutia na ňom prijaté sú bez akejkoľvek validity. Žalobca preto navrhol, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uloží žalovanému 2/ ako viceprezidentovi žalovanej 1/ povinnosť zdržať sa akýchkoľvek konaní voči tretím subjektom ako poverený štatutárny zástupca žalovanej 1/, konaní zasahujúcich do výlučných kompetencií prezidenta žalovanej 1/, najmä akýchkoľvek úkonov smerujúcich k zvolávaniu Prezídia žalovanej 1/ alebo Rady, zasielaní pozvánok na rokovania alebo organizovania elektronických hlasovaní týchto orgánov, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Ďalej navrhol, aby súd neodkladným opatrením nariadil žalovanému 2/ povinnosť strieť oprávnenie žalobcu konať za žalovanú 2/ ako jej prezident, a to najmä: a) pri všetkých právnych úkonoch v súvislosti s vymáhaním pohľadávok alebo uspokojovaním záväzkov žalovanej 1/, b) pri zriadení a vedení bankových účtov a pri zabezpečovaní vykonávania bankových operácií uvedených v zmluvách o zriadení a vedení účtov, c) vo všetkých administratívnych konaniach, v ktorých účastníkom je alebo bude žalovaná 1/, d) pred správcom dane, pred Sociálnou poisťovňou a príslušnou zdravotnou poisťovňou, e) pri vzniku, zmene a zániku odplatných právnych úkonov, ktorých zmluvnou stranou je alebo bude žalovaná 1/, f) pri zabezpečení vedenia účtovníctva žalovanej 1/, g) ako zamestnávateľa v pracovnoprávných vzťahoch, h) k zvolávaniu Prezídia žalovanej 1/ alebo Rady, zasielaní pozvánok na rokovania alebo organizovania elektronických hlasovaní týchto orgánov, až do právoplatného skončenia konania o vyslovenie neplatnosti uznesení prijatých na mimoriadnom XXXVIII. sneme žalovanej 1/ dňa 6.10.2023 so začiatkom o 10.00 hod., zvolaného Radou na 10:00 hod. dňa 6.10.2023 do priestorov S. C., M. V. D., ktorého priebeh je spísaný v notárskej zápisnici N 530/2023 spísanej Q.. Q. A., W., notárom vo Zvolene, Bystrický rad 314/69. Súčasne mal súd uložiť žalobcovi povinnosť podať voči žalovaným žalobu o určenie neplatnosti uznesení prijatých na mimoriadnom XXXVIII. sneme žalovanej 1/ dňa 6.10.2023 so začiatkom o 10.00 hod., zvolaného Radou na 10:00 hod. dňa 6.10.2023 do priestorov S. C., M. V. D., ktorého priebeh je spísaný v notárskej zápisnici N 530/2023 spísanej Q.. Q. A., W., notárom vo Zvolene, Bystrický rad 314/69.

3. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 C. s. p.), súd prvej inštancie ozrejmil, že účelom neodkladného opatrenia je bezodkladná úprava pomerov strán sporu a podmienkou pre jeho nariadenie je osvedčenie, že bez takejto bezodkladnej úpravy právnych pomerov by bolo právo strany sporu, ktorá podáva návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ohrozené, príp. že by bola ohrozená exekúcia. Súd návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia subsumoval pod § 325 ods. 2 písm. c) a d) C. s. p., pretože žalobca svojím návrhom požaduje, aby sa žalovaný 2/ ako poverený štatutárny zástupca zdržal akýchkoľvek konaní voči tretím subjektom a žalovaná 1/ má strieť oprávnenie žalobcu konať za ňu v navrhnutom rozsahu.

4. Súd prvej inštancie zdôraznil, že základnou podmienkou nariadenia neodkladného opatrenia je existencia zákonného dôvodu vedúceho k jeho nariadeniu. Neodkladné opatrenie je inštitút, ktorý je opodstatnené použiť, keď je potrebné neodkladne upraviť pomery, alebo keď je tu obava, že exekúcia bude ohrozená. Pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia je potrebné skúmať, či je nárok navrhovateľa osvedčený a či je neodkladné opatrenie potrebné. Ide o taký stav právnych (nie iba faktických) vzťahov medzi stranami, ktorý bezpodmienečne vyžaduje rýchlu súdnu ochranu; potreba úpravy pomerov teda musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak žalobcovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza k ohrozovaniu alebo porušovaniu jeho práv a právom chránených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať sa o konečnú súdnu ochranu.

5. Pred nariadením neodkladného opatrenia musí súd posúdiť, či: a) je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, resp. existencia subjektívneho nároku navrhovateľa, ktorému sa má poskytnúť ochrana, b) navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), c) uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), d) navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, e) právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), f) sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 C. s. p.).

6. Neodkladné opatrenie je procesným nástrojom poskytujúcim neodkladnú procesnú ochranu, ktorým sa bezodkladne upravujú pomery sporových strán v situácii, keď je to naliehavo potrebné. Vzhľadom na tento charakter neodkladného opatrenia súd v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia nevykonáva dôkazy a rozhoduje iba na základe skutočností a tvrdení uvedených v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a na základe k návrhu pripojených listinných dôkazov, ktoré by mali hodnoverne osvedčovať stav tvrdený v návrhu. Súd v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia poskytuje ochranu nielen tomu, kto sa nariadenia neodkladného opatrenia domáha, ale v rámci ústavných pravidiel tiež tomu, proti komu návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje. Neodkladným opatrením nemožno s poukazom na princíp proporcionality obmedziť povinný subjekt neprímeraným spôsobom alebo nad nevyhnutný rozsah. Rovnako platí, že neodkladné opatrenie má subsidiárne postavenie vo vzťahu k zabezpečovaciemu opatreniu, preto je jeho nariadenie prípustné iba vtedy, ak jeho účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

7. Súd prvej inštancie sa v prvom rade zaoberal otázkou, či žalobca hodnoverne osvedčil existenciu (dôvodnosť a trvanie) subjektívneho nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana nariadením neodkladného opatrenia. Povinnosťou žalobcu v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčiť existenciu aspoň tých najvýznamnejších skutočností dôležitých pre rozhodnutie súdu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobca musí osvedčiť konkrétnymi skutočnosťami a dôkazmi, že jeho subjektívnemu právu alebo právom chránenému záujmu reálne hrozí určitá ujma, resp. že táto ujma mu už vzniká. Chýbajúce osvedčenie týchto základných skutočností odôvodňujúcich potrebu nariadiť neodkladné opatrenie nevyhnutne vedie k zamietnutiu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Súd v nadväznosti na uvedené skonštatoval, že žalobca hodnoverne neosvedčil existenciu subjektívneho nároku, ktorý by bol ohrozený alebo porušovaný žalovanými a ktorému by z tohto dôvodu bolo potrebné poskytnúť bezodkladnú ochranu nariadením neodkladného opatrenia. Žalobca dôvodnosť svojho návrhu odvodzuje od toho, že počas mimoriadneho snemu, ktorý bol nezákonne zvolaný, došlo ku jeho odvolaniu, hoci odvolaniu nepredchádzal príslušný právny postup. Súd prvej inštancie s týmto záverom žalobcu súhlasil len čiastočne. Z obsahu podaného návrhu žalobcu a jeho doplnenia mal súd prvej inštancie za osvedčené, že žalovaný 2/ konal za žalovanú 1/ namiesto žalobcu aj v prípadoch, keď žalobca bol prítomný. Súd prvej inštancie mal za osvedčené z obsahu notárskej zápisnice č. N530/2023, Nz 29984/2023, že k zvolaniu mimoriadneho snemu 6.10.2023 o 10.00 hod. ráno došlo v dôsledku jeho zvolania Radou, súdu uvedený úkon Rady predložený nebol, žalobca súdu neoznámil, či snem žalovanej 1/, ktorý mal prebehnúť o 13.00 hod., sa uskutočnil. Súd prvej inštancie mal ale z obsahu podaného návrhu a príloh za osvedčené, že mimoriadneho snemu sa zúčastnilo celkovo 44 delegátov členov žalovanej 1/, pričom predsedajúci snemu (žalovaný 2/) skonštatoval, že na sneme sa zaprezentovalo 40 delegátov, preto je mimoriadny snem uznášaniaschopný (str. 2 notárskej zápisnice č. N 530/2023). Spôsob voľby delegátov snemu je upravený v Hlave III. bod 2 písm. e) pododsek ea) Volebného poriadku žalovanej 1/ tak zhromaždenie delegátov regionálnej lekárskej komory volí delegátov snemu žalovanej 1/ v počte 1 delegát na 200 začatých členov regionálnej lekárskej komory, zníženom o 5 (osobitne volený prezident regionálnej lekárskej komory a členovia stálych výborov žalovanej 1/). Potrebné kvórum pre uznášaniaschopnosť snemu žalovanej 1/ vyplýva z Hlavy II. § 5 bod 2 Rokovacieho poriadku žalovanej 1/ a predstavuje nadpolovičnú väčšinu jeho delegátov alebo členov. Po spočítaní všetkých delegátov uvedených v prezenčných listinách regionálnych lekárskejších komôr (prílohy č. 3 - 10) mal súd prvej inštancie za osvedčené, že tento predstavuje 69 delegátov + 5 delegátov, čo je spolu 74 delegátov snemu žalovanej 1/. Keďže súd prvej inštancie mal za osvedčené, že na mimoriadnom sneme bolo prítomných minimálne 40 delegátov (toto číslo uvádza predsedajúci mimoriadneho snemu - žalovaný 2/, pričom z obsahu prezenčných listín jednotlivých regionálnych komôr vyplýva 44 prítomných delegátov), mal za osvedčené, že na mimoriadnom sneme bola splnená podmienka jeho uznášaniaschopnosti, a preto mohol prebehnúť. Pokiaľ žalobca namieta, že mimoriadny snem nebol zvolaný spôsobom vyplývajúcim z príslušných predpisov, súd uvádza, že spôsob jeho zvolania nevyplýva zo všeobecne záväzných právnych predpisov (ZoPZS) a v interných predpisoch žalovanej 1/ je uvedený taktiež len všeobecne - z článku 7. bod 13 ods. 3 Štatútu vyplýva, že snem písomne zvoláva Rada najmenej raz za kalendárny rok. Rada je tak povinná urobiť do dvoch mesiacov, ak o to písomne požiada aspoň tretina členov komory, prezident komory alebo kontrolný výbor komory. Súd prvej inštancie uviedol, že takýto spôsob zvolania snemu uvedený v interných predpisoch, ktorý neobsahuje aspoň základnú právnu úpravu (požiadavku na obsah pozvánky, na rokovanie, spôsob doručovania pozvánky, minimálny čas pre doručenie pozvánky adresátom) vo všeobecne záväzných právnych predpisoch neznamená, že ku zvolaniu snemu nemôže dôjsť aj iným spôsobom. Je samozrejme žiadateľné a opodstatnené trvať

na dodržiavanie interných predpisov všetkými zúčastnenými osobami, na ktorých sa tieto vzťahujú, avšak ich nedodržanie nebude mať za následok neplatnosť snemu, resp. na ňom prijatých rozhodnutiach. Súd prvej inštancie v posudzovanom prípade poukázal na § 39 Občianskeho zákonníka a skonštatoval, že nemôže dospieť ku záveru o neplatnosti právnych úkonov z dôvodu, že tieto nie sú v súlade s internými predpismi žalovanej 1/. Pre výrok súdu o neplatnosti právneho úkonu totiž v posudzovanom prípade chýba jeho rozpor so zákonom z hľadiska obsahu alebo účelu, uvedený úkon neobchádza zákon a ani sa neprieči dobrým mravom. Pokiaľ ide o rozpor s dobrými mravmi, súd prvej inštancie v posudzovanom prípade mal za osvedčené, že medzi žalobcom a žalovaným existuje spor ohľadne toho, kto koná v záujme žalovanej 1/ a háji záujmy jej členov, pričom uvedené rozpory sa mali vyriešiť počas konania snemu zvolaného žalobcom a taktiež aj žalovaným 2/. V tejto súvislosti uvádza, že napriek tomu, že žalovaná 1/ predstavuje subjekt záujmovej samosprávy zriadený zo zákona, rozhodovanie jej orgánov je výlučne vo sfére súkromného práva, bez výslovnej právnej úpravy vyplývajúcej zo všeobecne záväzných právnych predpisov. Je to teda žalovaná 1/, kto si má prostredníctvom vlastných interných noriem upraviť vzájomné vzťahy svojich orgánov, vrátane napr. mechanizmu odvolania svojho prezidenta, následne trvať na ich dodržiavaní a v prípade ich nerešpektovania tieto prostredníctvom svojich kontrolných orgánov vyhodnotiť ako deliktuálne správané s následnou sankciou. Skutočnosť, že žalovaná 1/ je súkromnoprávnym subjektom záujmovej samosprávy, sa prejavuje tiež v tom, že pre posúdenie toho, či na rokovaní snemu môžu byť prijaté príslušné rozhodnutia, má kľúčový význam, či je prítomný dostatočný počet delegátov snemu. Z § 55 ZoPZS a ďalej tiež z čl. 7 § 13 bod 1) Štatútu vyplýva, že snem je najvyšší orgán komory. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že pokiaľ by aj existovali pochybnosti o tom, či bol mimoriadny snem zvolaný na 10.00 hod. v súlade s internými predpismi žalovanej 1/ (pretože spôsob zvolania snemu nie je upravený všeobecne záväznými právnymi predpismi) skutočnosť, že sa na ňom zúčastnila nadpolovičná väčšina delegátov, má za následok „zhojenie“ nedostatkov týkajúcich sa jeho zvolania. Taktiež pokiaľ žalobca uvádza, že návrh na jeho odvolanie nebol podaný spôsobom vyplývajúcim z interných predpisov, súd prvej inštancie poukázal na to, že mechanizmus odvolania prezidenta nie je upravený vo všeobecne záväznom právnom predpise. Príslušný postup je upravený v Hlave I., čl. VI. bod 2 Volebného poriadku, v zmysle ktorého návrh na odvolanie prezidenta žalovanej 1/ môže písomne podať orgánu, ktorý člena orgánu do funkcie zvolil Kontrolný výbor žalovanej 1/ alebo písomne jedna tretina členov orgánu, ktorý ho do funkcie zvolil. Z obsahu notárskej zápisnice č. N 530/2023, Nz 29984/2023 mal súd prvej inštancie za osvedčené, že mimoriadny snem bol zvolaný Radou, pričom jedným z jeho bodov rokovania bolo aj odvolanie prezidenta žalovanej 1/, t. j. žalobcu. V tejto súvislosti uviedol, že rokovanie Rady je upravené v Hlave III § 8 ods. 3 písm. a) - c) Rokovacieho poriadku, pričom v zmysle tretej vety písm. c) v prípade časovej tiesne možno na mimoriadne zasadanie Rady komory pozývať jej členov aj telegramom alebo prostredníctvom telefonických prostriedkov bez bližšieho popisovania programu. Teda opätovne súd prvej inštancie skonštatoval, že majú na zreteli súkromnoprávny charakter žalovanej 1/ a spôsob kreácie jej orgánov vyplývajúci z interných predpisov, že pokiaľ sa po rokovaní Rady žalovanej 1/, ktorej predsedal žalobca, stretol dostatočný počet jej členov preto, aby rokovali o ďalších záležitostiach, o ktorých Rada rokovať môže, a to hoci aj bez účasti žalobcu ako prezidenta, možno dospieť k záveru, že rokovanie Rady sa uskutočnilo riadne. Následne, v súvislosti s konaním mimoriadneho snemu o 10.00 hod. tým, že sa ho zúčastnil dostatočný počet delegátov ustanovený v interných predpisoch (t. j. nadpolovičná väčšina všetkých delegátov), súd prvej inštancie vyvodil, že jeho rokovanie prebehlo riadne. Navyše, súd prvej inštancie poukázal na § 55 ods. 2 písm. h) ZoPZS, v zmysle ktorého snem ako najvyšší orgán komory rozhoduje o ďalších veciach, ktoré si vyhradí. Postup schválenia programu je upravený v Hlave II § 5 bod 8 Rokovacieho poriadku tak, že k nemu dochádza verejným hlasovaním. Aj v tomto prípade súd prvej inštancie uviedol, že počas rokovania snemu o 10.00 hod. bolo prijaté uznesenie UmS 16/06/10/2023, ktorým bol schválený program jeho rokovania, keďže ako jeho štvrtý bod je uvedené odvolanie prezidenta žalovanej 1/. Pretože v súvislosti s týmto postupom na sneme boli dodržané interné predpisy uvedené v Hlave IV., ods. 2 bod 3. Volebného poriadku, bol názoru, že došlo k platnému odvolaniu žalobcu z funkcie prezidenta žalovanej 1/. Následný postup delegátov počas konania mimoriadneho snemu, keď uznesením č. UmS 21/0610/23 tento uložil Rade ihneď po skončení mimoriadneho zasadania, aby Rada na svojom zasadnutí poverila jedného z viceprezidentov zastupovaním prezidenta žalovanej 1/ v rozsahu jeho práv a povinností v období do zvolania prezidenta žalovanej 1/, zodpovedá čl. 7., § 16 ods. 6 Štatútu. Keďže súd prvej inštancie z databázy Štatistického úradu Slovenskej republiky zistil, že v čase rozhodovania o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia je žalovaný 2/ označený za poverenú osobu štatutárneho orgánu žalovanej 1/, mal za osvedčené, že žalovaný 2/ bol počas rokovania Rady ako jeden z viceprezidentov v súlade s uloženým uznesením mimoriadneho snemu určený za osobu, ktorá je oprávnená konať za žalovanú 1/ až do zvolenia prezidenta žalovanej 1/. Na uvedenom základe

skonštatoval, že napriek možným pochybeniam týkajúcim sa zvolania mimoriadneho snemu (ktoré ale súdu z ničoho nevyplývajú, keďže súdu nebol predložený dokument, ktorým Rada zvolala mimoriadny snem), rokovanie mimoriadneho snemu prebehlo riadne a uznesenia na ňom prijaté zaväzujú príslušné orgány žalovanej 1/ vrátane žalobcu. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov vyplýva, že žalobca v posudzovanom prípade neosvedčil existenciu jemu patriaceho ohrozeného práva, ktorému by mala byť poskytnutá ochrana nariadením neodkladného opatrenia, preto návrh žalobcu v zmysle § 43 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 48 ods. 1, ods. 2, § 49 ods. 1, § 53, § 54 ods. 1 až ods. 7, § 55 ods. 1 až ods. 5, § 56 ods. 1, ods. 2, § 58 ods. 1 až ods. 3 ZoPZS, čl. 7 § 13 ods. 3, ods. 4, ods. 7, § 14 ods. 3 až ods. 3, ods. 5, § 16 ods. 1 až ods. 3, ods. 5 až ods. 6 Štatútu žalovanej 1/, Hlava II § 2 ods. 1, § 3 ods. 3 až ods. 5, § 4 ods. 1, ods. 2, § 5 ods. 1, ods. 2, ods. 9, ods. 10, § 6 ods. 2, § 8 ods. 3 písm. a) až písm. c), písm. e) Rokovacieho poriadku žalovanej 1/ snem komory je najvyšším orgánom komory, zhromaždenie delegátov regionálnej komory je najvyšším orgánom regionálnej komory, Hlava I čl. 6 ods. 1, ods. 5, Hlava VI čl. 1 písm. a), čl. 2 písm. b) odrážka ba) Volebného poriadku žalovanej 1/, § 324 ods. 1, 325 ods. 2 písm. c), písm. d), § 326 ods. 1, § 132 ods. 1, § 328 ods. 1 C. s. p., zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C. s. p. s tým, že v konaní sú s ohľadom na zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia úspešnou stranou žalovaní. V konaní však žalovaným žiadne trovy nevznikli, preto rozhodol tak, že žalovaným nárok na náhradu trov konania nepriznal.

8. Proti uzneseniu podal žalobca odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) C. s. p. a žiadal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a návrhu vyhovieť. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jeho odvolania (§ 393 ods. 2 C. s. p.) bola námietka, že napadnuté rozhodnutie považuje za právne a vecne nesprávne, pričom bol toho právneho názoru, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, pričom jadro odôvodnenia je uvedené v bode 74. napadnutého rozhodnutia s ktorými sa nestotožňuje a to najmä so záverom neexistencie rozporu úkonov predchádzajúcich mimoriadnemu snemu a aj počas jeho priebehu so zákonom, pričom práve táto absencia rozporu mala mať za následok nemožnosť vyhovieť návrhu žalobcu. Za podstatnú vadu prvoinštančného rozhodnutia považuje preto nesprávny právny výklad ZoPZS, týkajúcich sa orgánov žalovanej 1/ a ich základných kompetencií. S poukazom na § 58, § 25 ods. 3 a § 55 ods. 3 ZoPZS, pričom považoval za nesporné, že žalobca má zákonom priznané právo poveriť v čase svojej neprítomnosti na zastupovanie viceprezidenta komory, pričom prehlásil, že žalovaného 2/ v rozhodnom čase svojim zastupovaním nepoveril, pričom nad rámec tohto prehlásenia je nutné skonštatovať že Predbežné opatrenie žalovanému v rozhodnom čase t. j. od 5.9.2023 až do súčasnosti zakazovalo vykonávať akékoľvek právne úkony, ktoré patrili do kompetencie žalobcu ako prezidenta SLK a teda aj zvolať pozvánkou mimoriadny snem žalovaného 1/. Podľa uznesenia - predbežného opatrenia /ďalej v texte len „Predbežné opatrenie“/ Kontrolný výbor Slovenskej lekárskej komory podľa § 43 ods.1 písm. a) zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní uložil žalovanému X/, V. Q. Š., M. B. R. K. A. X. XXXX/XX, XXX XX A., J. - XX XXX, aby sa do právoplatného rozhodnutia vo veci samej zdržal konania zasahujúceho do výlučných kompetencií Prezidenta SLK a to najmä, aby sa zdržal akýchkoľvek úkonov smerujúcich k zvolávaniu Prezídia SLK alebo Rady SLK, zasielania pozvánok na rokovania alebo organizovania elektronických hlasovaní týchto orgánov. Predbežné opatrenie zo dňa 9.8.2023 nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 5.9.2023. Žalobca sa na danom nelegitímne zvolanom mimoriadnom sneme osobne zúčastnil a namietal, že snemu má predsedáť on ako prezident SLK, pričom žalovaný 2/ nie je osobou, ktorá je oprávnená viesť rokovanie snemu SLK, nakoľko mimoriadny snem bol zvolaný V. Q. Š., ktorý nie je osobou oprávnenou zvolávať orgány komory a vyzýval tam prítomných delegátov, aby sa zúčastnili na riadnom sneme SLK, ktorý zvolala Rada SLK so začiatkom o 13.00 hod. Žalovaný 2/ napriek tomu uviedol delegátom, že žalobca nemá právo byť prítomný na mimoriadnom sneme.

9. K oprávnenosti a dôvodnosti podaného odvolania žalobcu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) C. s. p., spočívajúceho v tom, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam dal do pozornosti rozhodnutie Krajského súdu Trenčín, v konaní sp. zn. 17Co/1163/2015 zo dňa 12.10.2016 a poukázal na to, že súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobca nepredložil dokument, ktorým Rada zvolala mimoriadny snem. Z pravidla, že každý preukazuje iba svoje vlastné skutkové tvrdenia existuje výnimka vychádzajúca zo skutočnosti, že od nikoho nemožno spravodlivo požadovať, aby preukazoval reálnu neexistenciu určitej skutočnosti (negatívnu skutočnosť - niečo čo sa nestalo, čo neexistuje). Preukazovanie takejto skutočnosti je spravidla objektívne nemožné. V tomto prípade mal mať súd prvej inštancie za osvedčené, že Rada SLK ktorej oprávnenie vyplýva

zo zákona ne zvolala dňa 5.9.2023 na svojom zasadnutí mimoriadny snem. O to viac mal prihliadať na túto negatívne preukázanú skutočnosť, ktorá nebola nielen v rozpore s internými predpismi, ako sa to interpretuje súd prvej inštancie ale v rozpore so zákonom (§ 55 ods. 3 ZoPZS) a to aj z dôvodu, že žalobca preukázal jeho zvolanie pozvánkou podpísanou žalovaným 2/, ktorý mal vyslovený zákaz konať namiesto žalobcu ako prezidenta SLK odkazujúcou na rozhodnutie Rady SLK dňa 5.9.2023 hoc z predloženej zápisnice zo dňa 5.9.2023 je zrejmé, že Rada SLK nerozhodla o zvolaní mimoriadneho valného zhromaždenia. Z uvedeného vyplýva, že zvolanie mimoriadneho snemu pozvánkou zo dňa 8.9.2023 bolo vykonané nielen v rozpore s internými predpismi, ale aj v rozpore so zákonom v rozpore s ustanovením § 55 ods. 3 ZoPZS. Vzhľadom na vyššie uvedené mal za to, že mimoriadny XXXVIII. snem SLK 2023 zvolaný pozvánkou podpísanou V. Š.J. zo dňa 8.9.2023 na deň 6.10.2023 o 10:00 hod nebol zvolaný v súlade so ZoPZS a možno teda konštatovať, že zasadanie mimoriadneho snemu zvolané postupom, ktorý nepredpokladá ZoPZS má za následok, že aj akékoľvek rozhodnutia, ktoré boli na ňom prijaté sú nezákonné bez akejkoľvek validity.

10. Súd prvej inštancie skonštatoval, majúci na zreteli súkromnoprávny charakter žalovanej 1/ a spôsob kreácie jej orgánov vyplývajúci z interných predpisov, že pokiaľ sa po rokovaní Rady, ktorej predsedal žalobca, stretol dostatočný počet jej členov preto, aby rokovali o ďalších záležitostiach, o ktorých Rada rokovať môže, a to hoci aj bez účasti žalobcu ako prezidenta, možno dospieť k záveru, že rokovanie Rady sa uskutočnilo riadne. Žalobca mal za to, že prejavená vôľa kvázi snemu delegátov, ktorý bol zvolaný osobou bez príslušnej právomoci na vydanie takéhoto rozhodnutia je nulitným právnym aktom. Nulitný akt nikoho nezaväzuje a hľadá sa naň tak, akoby neexistoval. Pre podporu tejto argumentácie poukázal aj na obsah uznesení Najvyššieho súdu SR z 31.3.2011, sp. zn. 7 Cdo 23/2021 a z 30.6.2011, sp. zn. 5 MObo 1/2011.

11. Bol názoru, že pokiaľ by bolo možné akceptovať dedukciu aplikovanú súdom prvej inštancie pri postupe zvolania a priebehu snemu, javí sa potom zákonná úprava ako nadbytočná, pretože akýkoľvek rozpor so zákonom by bolo možné zhojiť tvrdením, že o tom rozhodlo dostatočné kvórum delegátov SLK (nie členov SLK). Len zo skutočnosti, že sa na ňom zúčastnila nadpolovičná väčšina delegátov, nie je možné to mať za následok „zhojenie“ nedostatkov týkajúcich sa jeho zvolania a priebehu. Princíp a voľba delegátov je znakom dôvery. Táto dočasná dôvera, vytvára zmysel pre zodpovednosť a zodpovednosť delegátov, v rámci pravidiel, ktoré stanovil zákon ako aj interné predpisy komory. Delegáti nemôžu kedykoľvek stratiť delegovanú hlasovaciu právomoc a preto boli stanovené pravidlá o rokovaní jednotlivých orgánov komory tak, aby nedochádzalo k zneužívaniu moci. V tomto prípade úzka skupina delegátov prejavila ochotu hlasovať na pokyn osoby, ktorá mala Predbežným opatrením Kontrolného výboru Slovenskej lekárskej komory podľa § 43 ods.1 písm. a) zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní uloženú povinnosť do právoplatného rozhodnutia vo veci samej zdržať konania zasahujúceho do výlučných kompetencií Prezidenta SLK a to najmä, aby sa zdržal akýchkoľvek úkonov smerujúcich k zvolávaniu Prezídia SLK alebo Rady SLK, zasielania pozvánok na rokovania alebo organizovania elektronických hlasovaní týchto orgánov.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené považuje žalobca za nesporné osvedčenie potreby nariadenia neodkladného opatrenia, so zreteľom na fakticitu javu, proporionalitu následku a príčiny jeho vzniku. Zdôraznil, že podmienkami nariadenia neodkladného opatrenia je potreba bezodkladne, naliehavo a nevyhnutne upraviť pomery sporových strán, hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku žalobcom, pričom je daná možnosť objektívne dosiahnuť požadovanú ochranu nariadením neodkladného opatrenia. Súd musí individuálne posúdiť všetky skutočnosti, či spĺňajú atribút vysokej pravdepodobnosti a teda možnosti považovať za osvedčené, pričom osvedčená skutočnosť sa vzhľadom na všetky okolnosti musí javiť ako nanajvyš (vysoko) pravdepodobná. Vzhľadom na skutočnosti a dôkazy, ktoré žalobca predložil mal za to, že súd prvej inštancie pochybil, ak zamietol návrh na vydanie neodkladného opatrenia, pretože náležite osvedčil existenciu zásahu do svojich práv.

13. Žalovaný 1/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadal rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť. Stotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie, že nedošlo k ohrozeniu práva žalobcu a že rokovanie mimoriadneho snemu SLK prebehlo riadne a uznesenia na ňom prijaté zaväzujú príslušné orgány žalovaného 1/ vrátane žalobcu. Žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ako aj v odvolaní uvádza, že mimoriadny snem SLK zvolaný na deň 6.10.2023 o 10.00 hod. nebol zvolaný v súlade so zákonom a teda akékoľvek rozhodnutia, ktoré boli na ňom prijaté sú nezákonné. Takéto tvrdenie považoval za nepravdivé, pričom poukázal na § 55 ods. 3 a § 60 ods. 2 ZoPZS, z ktorých

vyplýva, že snem komory písomne zvoláva Rada komory a to: z vlastnej iniciatívy namejnej 1 x krát ročne; Rada SLK môže zvolať snem SLK neobmedzený počet krát v roku. Obligatórne vždy, ak o to písomne požiada aspoň tretina členov komory, prezident komory alebo kontrolný výbor komory.“ Rada SLK zvolala mimoriadny snem SLK na deň 6.10.2023 o 10.00 hod. z vlastnej iniciatívy uznesením č. UR 07/05/09/2023 dňa 5.9.2023. Zasadnutie Rady SLK v čase hlasovania o zvolaní mimoriadneho snemu SLK bolo uznášaniaschopné; vyvolávanie pochybností o uznášaniaschopnosti Rady SLK v čase hlasovania o zvolaní mimoriadneho snemu SLK nemá skutkové opodstatnenie. Rada SLK má 15 členov. Na jej uznášaniaschopnosť sa vyžaduje prítomnosť nadpolovičnej väčšiny členov Rady SLK. Na prijatie uznesenia sa vyžaduje súhlas nadpolovičnej väčšiny prítomných členov Rady SLK. O návrhu na zvolanie mimoriadneho snemu SLK hlasovalo 8 členov Rady SLK, z toho 7 členov Rady SLK bola za zvolanie mimoriadneho snemu SLK, 1 proti. Pre úplnosť dodal, že zo žiadneho ustanovenia zákona alebo interných predpisov SLK nemožno vyvodiť záver, že Rada SLK nemôže zasadať počas neprítomnosti prezidenta SLK, ako sa to snaží žalobca tvrdiť. Žalobca a V. T. odmietli podpísať zápisnicu v časti, ktorá bola zapísaná po ich odchode zo zasadnutia Rady SLK (Hlava V, ods. 2, písm. ba) Volebného poriadku SLK § 8 ods. 3 písm. e) Rokovacieho poriadku SLK § 8 ods. 3 písm. i) v spojitosti s § 6 ods. 3 Rokovacieho poriadku SLK). Nakoľko žalobca, v tom čase prezident SLK odmietal poskytnúť súčinnosť, neakceptoval rozhodnutie Rady SLK a odmietal podpísať pozvánky na mimoriadny snem SLK zvolaný na deň 6.10.2023 o 10.00 hod., bolo nevyhnutné, aby pozvánku na riadne zvolaný snem SLK podpísal žalovaný 2/ ako viceprezident SLK. K argumentu žalobcu, že žalovaný 2/ mal zakázané predbežným opatrením Kontrolného výboru SLK konať miesto žalobcu, poukazujúc na § 60 ZoPZS uviedol, že kontrolnému výboru neprináleží kompetencia vydávať predbežné opatrenia. Prešetrovanie podnetov Kontrolným výborom SLK nie je správnym konaním a teda nie je možné naň aplikovať ustanovenia § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1967 Zb.. Kontrolný výbor nie je orgánom oprávneným rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb. Kontrolný výbor rozhoduje o sťažnostiach a v prípade opodstatnenosti sťažnosti podáva návrh na začatie disciplinárneho konania. O disciplinárnom previnení a disciplinárnom opatrení - o právach a povinnostiach člena komory, rozhoduje disciplinárna komisia. Nie je pravdou, že žalovaný 2/ uviedol delegátom snemu, že žalobca nemá právo byť prítomný na mimoriadnom sneme SLK Žalobca, ako vyplýva z ním predložených prezenčných listín sa nepodpísal na prezenčnú listinu mimoriadneho snemu SLK. Vzhľadom k tejto skutočnosti mu bolo opakovane vysvetlené, že pokiaľ sa nepodpíše na prezenčnú listinu ako delegát, bude sa naňho hľadieť ako na hosťa snemu. Žalobca sa ani po týchto upozorneniach na prezenčnú listinu nepodpísal.

14. Zdôraznil, že neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Dňa 25.11.2023 sa konal XXXIX. snem SLK. Na tomto sneme SLK bol delegátmi snemu SLK za nového prezidenta SLK zvolený V. Q. Š.. Z dôvodu voľby nového prezidenta SLK, osoby ktorá bez akýchkoľvek pochybností je oprávnená zastupovať komoru a koná za komoru navonok, potreba bezodkladnej úpravy pomerov nie je daná. Práve naopak nariadenie neodkladného opatrenia by negovalo opakovane vyjadrenú väčšinovú vôľu delegátov snemu SLK a to vôľu odvolať žalobcu z funkcie prezidenta SLK a vôľu zvoliť V. Q. Š. za prezidenta SLK. Voľbu V. Q. Š. za prezidenta SLK akceptoval aj žalobca, dôkazom čoho je jeho email zo dňa 8.12.2023 adresovaný riaditeľovi sekretariátu SLK, v ktorom vyjadruje záujem odovzdať agendu prezidenta SLK.

15. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je vo výroku správne (§ 387 ods. 1 C. s. p.).

16. Podľa § 324 ods. 1 C. s. p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

17. Podľa § 325 ods. 1 C. s. p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

18. Podľa § 325 ods. 2 písm. c), písm. d) C. s. p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami, niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

19. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, ktorý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, pretože žalobca hodnoverne neosvedčil existenciu subjektívneho nároku, ktorý by

bol ohrozený alebo porušovaný žalovanými, a ktorému by z tohto dôvodu bolo potrebné poskytnúť bezodkladnú ochranu nariadením neodkladného opatrenia.

20. Na zdôraznenie správnosti a doplnenie dôvodov napadnutého uznesenia odvolací súd uvádza, že nariadiť neodkladné opatrenie podľa citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku je možné, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Účelom neodkladných opatrení je bezodkladná úprava pomerov strán sporu a podmienkou pre jeho nariadenie je osvedčenie, že bez bezodkladnej úpravy právnych pomerov by bolo právo strany sporu, ktorá podáva návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ohrozené, príp. že by bola ohrozená exekúcia. V danom prípade je potrebné vychádzať z naliehavosti a nutnej potreby bezodkladnej úpravy, ktorá je osvedčená iba vtedy, ak sa preukáže existencia takých konkrétnych úkonov strany sporu, voči ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje, v dôsledku ktorých sa strana, ktorá podáva návrh na neodkladné opatrenie, môže dôvodne obávať nenapraviteľnej alebo len ťažko napraviteľnej ujmy na jej strane. Splnenie predpokladov pre jeho nariadenie nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení žalobcu, no je potrebné tieto tvrdenia aspoň osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti; keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

21. Úspech strany, ktorá sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia si vyžaduje aj preukázanie danosti hmotnoprávneho nároku (práva), ohľadne ktorého majú byť upravené pomery strán sporu (tzv. osvedčenie nároku) tak, aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe bezodkladnej úpravy pomerov. Opísaním rozhodujúcich skutočností, ktoré odôvodňujú nariadenie neodkladného opatrenia, musí žalobca (navrhovateľ neodkladného opatrenia) preukázať z čoho, t. j. z akých okolností vyvodzuje svoj nárok na nariadenie neodkladného opatrenia a musí deklarovať opodstatnenie nároku vo veci samej alebo neodkladného opatrenia, ktorým možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami; musí preukázať, že uplatňovanie nároku vo veci samej alebo neodkladného opatrenia, ktorým možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami obstojí, že z jeho strany nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie práva. Navrhovateľ neodkladného opatrenia má dôkaznú povinnosť pokiaľ ide o skutočnosti preukazujúce, že je daný dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia a zároveň má povinnosť tvrdenia, čo sa týka skutočností odôvodňujúcich navrhované neodkladné opatrenie.

22. Neodkladné opatrenie má teda vždy nevyhnutne vzťah ku konkrétnemu hmotnoprávnemu nároku, bez ohľadu na druh neodkladného opatrenia, a preto zjavne nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku nemožno poskytnúť ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia. Hoci posúdenie úspešnosti osvedčenia nároku podlieha špecifickým kritériám typickým pre inštitút neodkladného opatrenia, bez osvedčenia dôvodnosti chráneného nároku neprichádza nariadenie neodkladného opatrenia do úvahy. Osvedčené skutočnosti majú preto spĺňať atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Dosiahnutie náležitej miery pravdepodobnosti rozhodujúcich skutočností z hľadiska hmotného a procesného práva legitimizuje vyhovujúci výrok a teda nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia.

23. A i keď v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd zisťuje relevantné skutočnosti zjednodušeným procesným postupom a dôvodnosť hmotnoprávneho nároku neskúma v rozsahu meritórneho posúdenia, nemôže úplne rezignovať na posúdenie hmotnoprávneho nároku, čo do elementárneho posúdenia právneho základu z toho hľadiska, či žalobca predložil dostatočné dôkazy, ktoré prima facie opodstatňujú záver o osvedčení hmotnoprávneho nároku, t. j. nároku, ktorý vyplýva, resp. je možné ho vyvodiť priamo z konkrétneho zákonného ustanovenia alebo má zmluvný základ. Z rozhodnutia vydanom v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia preto musí byť zřejmé, na základe akej predbežnej právnej úvahy v rovine osvedčenia možno predpokladať, že nárok je daný (III. ÚS 139/2022).

24. V prejednáwanej veci sa žalobca vo veci samej mieni domáhať preskúmania a zrušenia platnosti uznesení, ktoré boli prijaté na mimoriadnom XXXVIII. sneme žalovanej 1/ dňa 6.10.2023 so začiatkom o 10.00 hod., ktorý zvolala Rada SLK na 10:00 hod. dňa 6.10.2023 do priestorov S. C., M. V. D. a ktorého priebeh je spísaný v Notárskej zápisnici N 530/2023 spísanej Q.. Q. A., W., notárom so B. D., A. T. XXX/X.

25. Ako správne uviedol aj súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí, vzťah medzi žalobcom a žalovanými je súkromnoprávnym vzťahom, preto spory z nich vyplývajúce je oprávnený riešiť všeobecný súd v zmysle § 3 C. s. p. Odvolací súd zároveň pripomína, že podľa § 137 C. s. p. žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

26. Obsahom § 137 C. s. p. je teda demonštratívne vymenovanie jednotlivých druhov žalôb. Iná súkromnoprávna žaloba, v § 137 neuvedená je prípustná, ale iba za predpokladu, že osobitný petit vyplýva z hmotného práva. Inými slovami, hmotné právo musí založiť oprávnenie súdu rozhodnúť tak, že výrok rozhodnutia nezníe ani na splnenie povinnosti, ani na deklaratórne určenie (ne)existencie práva či právnej skutočnosti. Na identifikáciu, či ide o tzv. inú, v § 137 nepomenovanú súkromnoprávnu žalobu, je rozlišovacím kritériom žalobný návrh (petit neuvedený v § 137) a zároveň aj právny dôvod tvrdeného práva. Význam § 137 C. s. p. pritom nie je len deskriptívny (vymenovanie niektorých druhov žalôb), ale predovšetkým normatívny. Jeho normatívny význam spočíva v tom, že vymedzuje podmienky prípustnosti pre niektoré druhy žalôb.

27. V nadväznosti na navrhované neodkladné opatrenie a žalobu, ktorou sa žalobca mieni domáhať svojho nároku vo veci samej odvolací súd ďalej uvádza, že inštitút neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia a neplatnosti uznesenia členskej schôdze družstva pozná Obchodný zákonník, ktorý explicitne upravuje subjekty, ktoré sú aktívne legitimované, podmienky ako aj lehoty na podanie takejto žaloby. A hoci existovali/existujú na posúdenie právnej povahy uznesenia valného zhromaždenia, resp. uznesenia členskej schôdze družstva rôzne názory platí, že pokiaľ ide možnosť domáhať určenia neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia a neplatnosti uznesenia členskej schôdze družstva, ide o žalobu procesne prípustnú podľa § 137 písm. d) C. s. p.

28. V prípade rozhodnutí prijatých žalovaným 1/ ako samosprávnou stavovskou organizáciou, ktorej pôsobnosť a orgány upravuje zákon č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení, ide o rozhodnutia, ktoré sú síce tiež aktami súkromnoprávnej povahy, avšak na ktoré sa ustanovenia Obchodného zákonníka nevzťahujú. A bez ohľadu na to, či uznesenia prijaté na mimoriadnom sneme SLK, ktorých „preskúmania a zrušenia“ sa žalobca domáha, možno považovať za právne úkony alebo nie, bol žalobca už v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia povinný tvrdiť a osvedčovať skutočnosti, ktoré zakladajú jeho hmotnoprávny nárok na podanie takejto žaloby, t. j. bol povinný uviesť, z akých konkrétnych ustanovení hmotného práva (osobitného právneho predpisu), či interných predpisov žalovaného 1/ majúcich oporu v hmotnom práve odvodzuje svoju požiadavku na „preskúmanie a zrušenie“ uznesení prijatých žalovaným 1/, resp. prípustnosť žaloby vo veci samej podľa § 137 písm. d) C. s. p., ak majú byť posudzované ako neplatné právne úkony. Žalobca však v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia o skutočnostiach osvedčujúcich jeho hmotnoprávny nárok na podanie žaloby vo veci samej mlčí a nič neuvádza, Z toho rezonuje záver, že žalobcom tvrdené a preukazované skutočnosti, od ktorých odvodzuje potrebu neodkladnej úpravy pomerov nepostačujú na osvedčenie hmotnoprávneho nároku, ktorý má byť chránený neodkladným opatrením; žalobca v tomto smere neunesol bremeno tvrdenia ani dôkazné bremeno pokiaľ ide o skutočnosti základného významu, čo samo osebe vyúsťuje do záveru o nelegálnosti (z hľadiska potreby, naliehavosti, primeranosti) požadovaného neodkladného opatrenia.

29. A pretože žalobca neosvedčil existenciu hmotnoprávneho nároku, ktorý má byť chránený neodkladným opatrením a teda že v danom prípade prima facie, aspoň vo formálnej rovine zákona, ktorým sa podľa predložených listinných dôkazov spravuje právny vzťah medzi stranami, existuje zákonný alebo zmluvný základ pre uplatnenie žaloby vo veci samej, bolo potrebné návrh už len z tohto dôvodu zamietnuť.

30. Odvolací súd na uvedenom základe preto uzatvára, že žalobca tým, že neosvedčil existenciu hmotnoprávneho nároku, ktorému má byť poskytnutá ochrana nariadením neodkladného opatrenia, neosvedčil ani splnenie predpokladov pre jeho nariadenie.

31. Preukázanie hmotnoprávneho nároku (práva), ohľadne ktorého majú byť upravené pomery strán sporu (tzv. osvedčenie nároku) tak, aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe bezodkladnej úpravy pomerov, je jedným z predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia; jeho nepreukázanie naopak vedie k záveru o nepreukázaní potreby neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami.

32. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti odvolacie námietky žalobcu odvolací súd vyhodnotil v ich súhrne ako právne irelevantné a také, ktoré z povahy veci nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie. A pretože odvolanie žalobcu nebolo spôsobilé svojou odvolacou argumentáciou privodiť zmenu napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vo výroku vecne správne podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

33. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. a § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že v odvolacom konaní úspešným žalovaným 1/ a 2/ priznal proti žalobcovi plný nárok náhradu trov odvolacieho konania.

34. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).